

Dosarul nr. 2ra-1019/22
2-21021082-01-2ra-26072022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. S. Dimitriu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. L. Pruteanu, I. Țurcan, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Eremia în numele și interesele lui Radu Gîndea,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Gîndea împotriva Inspectoratului de Poliției al sectorului Centru, al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu agentul constatator Igor Cotelevici, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 9 februarie 2021, Gîndea Radu a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (f.d.63), împotriva Inspectoratului de Poliției, Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, solicitând:

- încasarea sumei de 3 656,95 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale nr.5r-2073/2020.

- compensarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea prezentei cauze civile, și anume, 3 540 lei cheltuieli pentru asistență juridică și 150 de lei pentru achitarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, de către agentul constatator al IP Centru, Igor Cotelevici, la 26 mai 2020 a fost întocmit procesul-verbal contravențional nr.MA104794717, prin care a fost învinuit și sancționat de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional.

La 9 iunie 2020, a expeditat în adresa IP Centru contestația nemotivată asupra procesului-verbal contravențional nr.MA104 04794717 din 26 mai 2020.

Respectiv, dosarul s-a aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 iunie 2020 până la 3 decembrie 2020, când a fost pronunțată hotărârea, prin care a fost admisă contestația și anulat procesul-verbal contravențional.

Reclamantul a invocat că la examinarea cauzei contravenționale menționate, a fost reprezentat de către apărătorul său avocatul Igor Eremia, atât în ședințele de judecată cât și în afara acestora.

Iar, prezenta cerere de chemare în judecată are scopul recuperării cheltuielilor de asistență juridică suportate în procesul contravențional.

La examinarea cauzei contravenționale de către avocat au fost efectuate un șir de activități conform actului de primire-predare, care au fost achitate conform bonului de plată Seria DAA nr.23026655 din 2 februarie 2021, în sumă de 3 656,95 de lei.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 383 alin. (2), (3) din Codul contravențional.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2021, a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Gîndea împotriva Inspectoratului de Poliție al sec. Centru al DP mun. Chișinău, intervenient accesoriu agentul constator Igor Cotelevici, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată.

S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție al sec. Centru al DP mun. Chișinău în beneficiul lui Radu Gîndea, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale, suma de 4 406,95 de lei și, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în prezenta cauză civilă, suma de 3 690 de lei.

La 1 noiembrie 2021, Inspectoratul de Poliție al sec. Centru al DP mun. Chișinău, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. g) din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul de Poliție al sec. Centru al DP mun. Chișinău.

S-a casat integral hotărârea din 27 octombrie 2021, a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a adoptat o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Gîndea împotriva Inspectoratului de Poliție al sec. Centru al DP mun. Chișinău, intervenient accesoriu agentul constator Cotelevici Igor, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a menționat că Inspectoratul de Poliție sec. Centru, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu are personalitate juridică distinctă și nu practică activitate administrativă.

Inspectoratul de Poliție sec. Centru nu poate fi de sine stătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, fiind limitat la activitatea de constatare și/sau sancționare în cauze contravenționale, în conformitate cu art. 400 din Codul contravențional.

Astfel Colegiul a conchis că Radu Gîndea incorect a înaintat acțiunea față de Inspectoratul de Poliție sec. Centru, care prin efectul legii, nu poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Respectiv, a concluzionat că acțiunea a fost înaintată împotriva unui pârât necorespunzător.

La 7 iulie 2022, avocatul Igor Eremia, acționând în numele și interesele lui Radu Gîndea, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

A susținut că instanța de apel a interpretat eronat prevederile pct. 3, 15 - 17 și 19 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547 din 12 noiembrie 2019, explicând în acest sens, că Inspectoratul de Poliție Centru, nu are personalitate juridică distinctă și nu este subiect al raporturilor de drept.

Totodată, consideră că această interpretare a prevederilor menționate, vine în contradicție cu art. 12 alin. (1), art. 15 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea citată, Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale - unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sânt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției.

Potrivit Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, pct. 17 subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

Pct. 19 stabilește că poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale - entități ale Poliției, de competență teritorială - corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului, care sânt amplasate și își desfășoară activitatea pe teritoriul unității administrativ-teritoriale.

Din perspectiva Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 15 specifică că subdiviziunile teritoriale - unități ale Poliției au personalitate juridică, în acest context, sunt și pot fi subiect la raporturile juridice, mai mult, Regulamentul intern al IGP, cu privire la formarea și organizarea structurală a Poliției, nu poate să aibă valență juridică mai mare decât Legea citată supra.

Din Regulamentul citat, nu rezultă care din structurile sau subdiviziunile specializate ale IGP, au sau nu statut de personalitate juridică distinctă, însă este clar indicat că fiecare din structurile specializate ale IGP, se subordonează ierarhic IGP, context în care, dacă Curtea de Apel Chișinău, ar fi acordat suficientă atenție antetului cererii de chemare în judecată, atunci careva dubii cu privire la corectitudinea înaintării acțiunii, ar fi decăzut de vreme ce reclamantul Radu Gîndea, a înaintat acțiunea împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău al IGP al MAI și nu împotriva Inspectoratului de Poliție Centru, ca entitate separată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată avocatului Igor Eremia la 17 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.131-132).

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 7 iulie 2022, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților la 26 iulie 2022. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Igor Eremia în numele și interesele lui Radu Gîndea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Igor Eremia în numele și interesele lui Radu Gîndea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh